

ERLING UELAND

OVERRETSSAKFØRER

MEDLEM AV
DEN NORSKE SAKFØRERFORENING

TELEFONER:

KONTORET 20 805
PRIVAT 22 805

STAVANGER DEN 28. mai 1948.

KIRKEGT. 16

P. E. K.

Herr Arvid Holt-Seeland,

Tollbugt. 11,

Oslo.

Jeg tilbakesender herved de med Deres brev av 25 ds. mottatte dokumenter. Jeg har med interesse lest gjennom papirene og vil si at De har gjort et godt arbeide.

Der er bare et brev i korrespondansen som har særlig interesse etter min mening. Det er brevet fra Røde Kors til Dem av 20.4.1948. Den øvrige korrespondansen fastslår bare at Røde Kors har dårlig samvittighet og vil ikke kompromittere seg selv og domstolene ved å gi klart uttrykk for det de nå forstår er riktig.

I brevet av 20/4-1948 står det i pkt. 1 at sanitetspersonell ikke kan straffes for pleie av syke og sårede for en fiendtlig stat. Men hva er det da Røde Kors søstrene blir straffet for? For eksempel Thelma Rosseland? Jeg vedlegger utskrift av hennes dom. Det kunne være en tanke om De oversendte den til Røde Kors og spurte om institusjonen ville gjøre noen ting for å hindre at denne dom blir fullbyrdet. Hun har i disse dager fått innkallelse til soning.

Den innrømmelse som der ligger i første setning i pkt. 1 er helt avgjørende for løsningen av den sak vi kjemper for.

De Røde Kors søstre som har gjort seg skyldig i noe annet, f.eks. vært medlemmer av N.S., får straff for sitt medlemskap, men de skal ikke straffes for dette som Røde Kors erklærer for fullt lovlig. Og vi må spørre: Hvorfor har ikke Røde Kors skrevet den slags før?

Det sies i pkt. 2 at sanitetspersonell skal få anledning til å fremkomme med det som tjener til Deres forsvor. Men ville det ikke være rimelig om Røde Kors hadde hjulpet dem med dette. Det sies videre at dersom de kan godtgjøre at de

sikt i tjenesten fordi de ikke hadde mulighet for å pleie syke i sitt hjemland, så skal de gå fri. Men hva er dette for tale? Hva har dette spørsmål med saken å gjøre all den s tunda det i pkt. 1 er sagt fra at fiendtlige personer straff-fritt kan pleies. Vi dere sies det at de på annen måte må bevise sin uskyldighet. Det er ikke godt å vite hva det siktes til, men jeg antar at anførselen henger sammen med det som kommer lenger ned om at deres motiver må være rene. Anførselen er også her helt i strid med de gjeldende norske strafferettsregler. Aksepterer vi først at handlingen er straff-fri etter den internasjonale rett, så må vi også akseptere at motivene er uten betydning. Det er derfor helt uvesentlig om vedkommende har gått inn i tyske Røde Kors bare fordi hun ønsker å ofre seg for barmhjertighetsarbeide eller om hun også ved siden av dette hadde den tanke at hun også derved skulle hjelpe tyskerne.

I det hele gjelder det for Dem å provosere Røde Kors til å anføre klart hvilke momenter det er som etter korsets mening må til for å gjøre denne straff-frie handling straffbar.

De spør om min mening vedr. den videre fremgangsmåte.

Jeg frykter for at Røde Kors har rodd seg for langt ut og at de av prestisiehensyn må motsette seg yderligere innrømmelser. Korset bør dog tilskrives med et brev hvori De anfører de momenter jeg her har nevnt, men kanskje i roe mer avsløret og nøytelig form.

Ved siden av dette synes jeg, hvis De har økonomisk evne til det, at saken bør forelegges en folkretts ekspert fra et nøytralt land, helst Sveits. Kanskje også en mann som professor ~~Sch~~ kunne være villig til å uttale seg.

Når De på denne måte hadde fått samlet inn mest mulig av tungtveiende opplysninger bør saken tas opp i pressen.

Jeg frykter for at gagnet ved dette arbeide ikke vil bli så overmåte stort. Urettferdigheten ved landssvikoppgjøret i sin helhet er så stor at selvom myndighetene blir overbevist om at De har gjort feil på dette punkt, så vil det ikke bli gjort noe for å rette på det, fordi det er for meget som i tilfelle måtte rettes på. Men det ville allikevel være en stor ting om det offentlig kunne slås fast at de søstre det gjelder har fått en urettferdig behandling.

Lykke til med arbeide.

8.

NORGES RØDE KORS

INTER ARMA CARITAS

PRESIDENTEN

OSLO, DEN 20. april 1948
BANKPLASSEN 1
TELEFON CENTRALBOKS 42 30 75
TELEGRAMACH.: "RØDEKORS"

Herr Arvid Holt-Seeland,

Tollbugt. 11,
O s l o

Vedr.: sanitetspersonell i tysk tjeneste under okkupasjonen.

Som den Internasjonale Røde Kors-Komite har meddelt Dem i brev av 5. ds. hadde undertegnede og Generalsekretær Rörholt en lang samtale den 18. mars med Mlle Odier fra den Internasjonale Røde Kors-Komite, og d'herre Pictet og Dunand fra Komiteens Sekretariat, i anledning av ovennevnte spørsmål.

Det viste sig under konferansen at det ikke var noen nevneverdig forskjell mellem Komiteens og Norges Røde Kors' synspunkt. Der var først og fremst enighet om at spørsmålet burde forelægges den Internasjonale Røde Kors-konferanse i Stockholm i august iår, som skulle stadfeste følgende prinsipper:

- 1) Sanitetspersonell kan ikke straffes for pleie av syke og sårede fra den fiendtlige stat.

Dette er i overensstemmelse med Genfer-konvensjonene. Vi ville gjerne gjøre opmerksom på at Norges Røde Kors alltid har hevdet at grunnen til at norsk sanitetspersonell i tysk tjeneste er blitt trukket til ansvar, ikke er den, at de har pleiet personer tilhørende en fiendtlig stat.

Så lenge sanitetspersonell er i tjeneste, enten hos fienden eller ikke, er de beskyttet av Genfer-konvensjonenes bestemmelser vedrørende respekt for Røde Kors-merket, vedrørende tilfangtagelse o.s.v.

Det personell, som var ansatt på sykehus som i løpet av okkupasjonen blev rekvirert av tyskerne, og som fortsatte i tjenesten, er da heller ikke blitt straffet.

- 2) Sanitetspersonell i fiendtlig tjeneste skal ha anledning til å komme frem med alle de grunner som taler til deres forsvar. Kan de godt gjøre at de er gått inn i tjenesten fordi de ikke hadde noen mulighet for å pleie syke i sitt hjemland, eller

Vend!

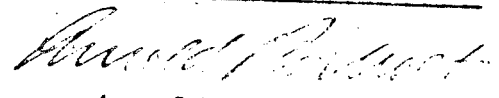
kan de på annen måte bevise sin uskyldighet, skal de ikke straffes.

Komiteen var imidlertid enig i Norges Røde Kors' standpunkt, at den blotte påstand om at sanitetspersonell er gått i fiendtlig tjeneste på grunn av de motiver som er nevnt i punkt 2) ikke er tilstrekkelig. Saken må undersøkes for norsk rett, og vedkommende må bevise sin påstand etter almindelige norske rettergangsregler, og efter norsk rett har enhver som er anklaget anledning til å komme frem med alle de momenter som tjener til hans forsvar. Dette tas da hensyn til både ved skyldsspørsmålet og under straffeutmålingen.

Arbødigst

Erling Steen
President

Arnold Rørholt
Generalsekretær